

המגמה האמיתית של טכסיס הנאשמים של משפט הטרור היהודי היא לגלות מי מהם הוא הסוכן השתולי?

תובעת ביניש עמודישיש וריצפה אמנותית

המישפט הנוכחי כרי לנסות את כל האפשרויות לפסילת הודאותיהם. הנאשמים מסרו לחוקריהם הודאות העשויות מיקשה אחת. הם לא הפרידו בין עניין המיכללה האיסלאמית לבין יתר העכירות שבהן היו מעורבים. ובכך הסתכנו בעונש של מאסר-עולם. לכן אפילו אם רצו להודות ולסיים בעיסקת טיעון את יתר הפרשיות, הקלות יותר, אין ביכולתם לעשות זאת, מבלי לפגוע בסיכוייהם במישפט-הרצח. העומד להתקיים אחרי תום המישפט הנוכחי. אם יסכימו הנאשמים וסנגוריהם במישפט הנוכחי, כי הודאותיהם ניתנו מרצון חופשי, לא יוכלו לבוא במישפט הרצח ולטעון דברים אחרים. וכמוכן שרצוי להם כי כל הנאשמים ייצרו חזית אחידה ויטענו כי כולם רומז, פתו ואלצו למסור את ההודאות.

בדיחת הלחמניות

את רוב הנאשמים כרצח במיכללה האיסלאמית מייצג עורך-הדין דן אבי יצחק. מסיבה זו, מהיותו המעוניין הראשי בפסילת ההודאות, הפך דוברם ושופרם של שאר הנאשמים וסניי גוריהם. למרות שבין הסניגורים יש דמויות נודעות בעולם המישפט בארץ, כמו שלמה תוסיהכחן, מיכה כספי, אורי וגמן, יעקב רובין, יהודה ויינש טייץ ויעקב ויינרט. שומעים כמעט בלי הפסקה רק את טענותיו של אבי יצחק.

בשלב שבו הגישה התביעה את הודאות הנאשמים לבית-המישפט, לפני מישפט הוואט, היה הרבר בולט במיוחד. כרי לטעון כי הודאה לא ניתנה מרצון חופשי, יש צורך להוכיח מה היה הרבר שפגע ברצונו החופשי של הנאשם. כל סניגור ישב עם החומר

נאשמים סגל, נוביק וגנרים לחמניות יבשות לארוחת-הבוקר

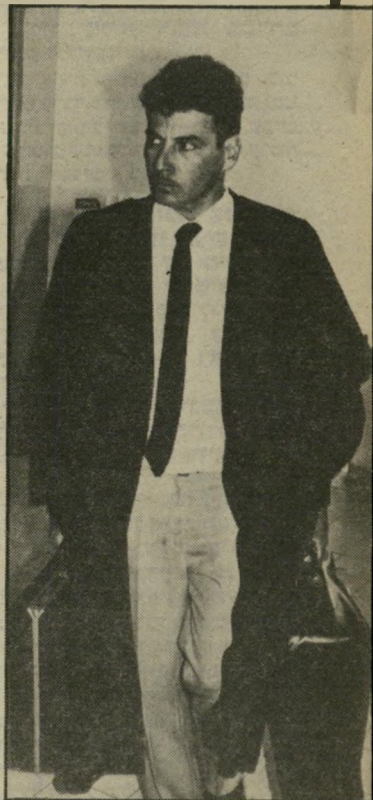
לפרטי הפרטים של העדויות והתע-לולים המישפטיים של הסניגורים. מישפט המתחרת יעמוד ויקום על הודאותיהם של הנאשמים. אם לא יצליחו הסניגורים לפסול את הודאות הנאשמים במישפט-הוואט, שהם מקיי-מים כרגע, קרוב לוודאי שבוה נחרץ גורל המישפט.

כמעט כל הנאשמים מסרו הודאות מפורטות לחוקריהם תוך זמן קצר מיום מעצרים. הם שיתפו פעולה עם אנשי השב"כ והמישטרה. חלקם אף עשה שיחזורים וגילה מחבואים אדירים של נשק וחומרי-חבלה. אם לא תצליח הסנגוריה לפסול את ההודאות והשיח-זורים הללו יהיה מצבה כבי רע.

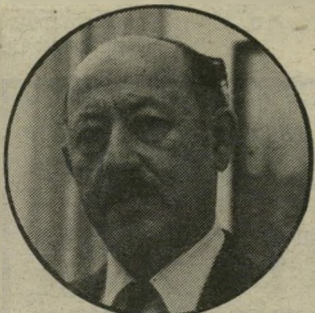
סניגוריהם של הנאשמים ידעו על סיכון זה מתחילת המשפט. כאשר קראו את ההודאות המפורטות שמסרו שולחיהם. לכן נעשו מייד בהתחלה גישושים לסיים את המישפטים בעי-קות טעון. כל הנאשמים שחלקם בפרשה היה קטן רצו לסיים את הפרשה בעיסקת טעון, שלפיה יודו בעבירות הקלות ויפטרו בעונש קל.

יתכן מאוד כי הדבר היה מסייע לגבי רוב הנאשמים בתיק, אלא שקר-תה תקלה. השופט ישראל ויינר לא המשיך בקו של עונשים קלים שהטילו קורמיו. הוא הטיל על גלעד פלאי עשר שנות מאסר. עונש מפחיד זה הרתיע את כל הנאשמים האחרים שרצו ללכת בדרך.

אך יש עוד סיבה שבגללה חייבים חלק מהנאשמים להילחם עד חורמה כהודאות שמסרו במישטרה. חלק מהנאשמים צפויים למאסר-עולם כ-עונש חובה, בגלל פרשיות המיכללה האיסלאמית. נאשמים אלה, המואשמים ברצח, במישפט שהופרד מהמישפט העיקרי המתקיים כעת, מנצלים את

סניגור צאנז לחזור מן ההודאה

השופט בוק הכיפה היחידה

בוועדת-המינויים לשופטים, לא התמ-נה בוק לשופט מחוזי. כאשר פרש אבי יצחק מהוועדה, ובזק התמנה לשופט-מחוזי, אומרת השמועות, ערכו השניים סולחה והשלימו. על כל פנים, במישפט לא ניכר מאומה מסכסוכי העבר בין הסניגור והשופט. רכילות אחרת מספרת על סיפור החדש של השופט בוק, מסתבר כי זמן מה לפני המישפט הוציא השופט ספר פרוש לתהילים. כאשר ישבו עורכי

סניגור אבי יצחק מריבה עם השופט

בית-המישפט הוא על פרשת המריבה הארוכה שהיתה בין השופט יעקב בוק ובין אבי יצחק. מספרים כי כאשר השופט בוק היה עדיין שופט שלום בירושלים, הופיע בפניו אבי יצחק בשמו של נאשם מסויים. באותו מישפט היו בין השופט והסניגור חילופי דברים בוטים שהפכו את השניים לשונאים בנפש. כמשך שנים ארוכות, כאשר אבי יצחק ישב כנציג לישיבת עורכי-הדין

רכילות מישפטית

כמו בכל מישפט גדול, שמשתת-פים בו הרבה עורכי-דין, גם כאן יש רכילה רכילות ולשון הרע בין הסניגורים. כולם מכבדים את התובעת דורית כייניש ומסכימים שהיא עדינה, יפה ומישפטנית טובה.

רוב הרכילות נסבה על עורך-הדין דן אבי יצחק, שתפס את המנהיגות בין הסניגורים. יתכן שיש מעט קינאה ברברים עליו, ויתכן שהוא באמת איננו אהוד על הרבה עורכי-דין. גם אם הם מסכימים כי הוא מישפטן טוב, אומרים רוב עורכי-הדין כי הוא מאריך ברברים שלא לצורך ובעל אופי השה ומתנשא.

אבל סיפור הרכילות שכבש את